

Αρείου Πάγου: 1724/1995 Τμ. Β'

Πηγή: Δ.Ε.Ν. Τόμος 52/1996 - Τεύχος 1241 σελ. 232

Έννοια εργατικού ατυχήματος - Περίπτωση μισθωτού, ο οποίος τραυματίστηκε μέσα σε διατιθέμενο από τον εργοδότη τεθωρακισμένο αυτοκίνητο που μετέφερε χρήματα της επιχειρήσεως, κατά τη διάρκεια ενόπλου επιθέσεως ληστών. Κρίση περί υπάρξεως αποκλειστικής υπαιτιότητας του εργοδότη για τον τραυματισμό του μισθωτού, καθ' όσον δεν προέβλεψε ότι το αυτοκίνητο, όπως είχε θωρακισθεί, δεν εκάλυπτε όλους τους κινδύνους που κατ' αντικειμενικήν κρίσιν θα μπορούσαν να υπάρξουν - Επιδίκαση χρηματικού ποσού για ηθική βλάβη.

Εισηγητής: κ. ΕΥΑΓΓ. ΚΡΟΥΣΤΑΛΑΚΗΣ

Δικηγόροι: κ. κ. Γ. Αθανασιάδης, Θ. Αντωνόπουλος

Κατά τη σαφή έννοια του άρθρου 1 του Ν. 551/14 "περί ευθύνης προς αποζημίωση των εξ ατυχημάτων εν τη εργασία παθόντων εργατών ή υπαλλήλων", όπως κωδικοποιήθηκε με το ΒΔ της 24.7/25.8.20, ως ατύχημα από βίαιον συμβάν - που επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής σε εργάτη ή υπάλληλο των εργασιών ή επιχειρήσεων των αναφερομένων στο άρθρο 2 του ΒΔ - θεωρείται κάθε βλάβη η οποία είναι αποτέλεσμα βιαιάς και αιφνιδίας επενεργείας εξωτερικού αιτίου που δεν θα λάμβανε ύπαρξη χωρίς την εργασία και την εκτέλεσή της υπό τις δεδομένες περιστάσεις εκτελέσεως της (Ολ. ΑΠ 1287/86). Ο παθών διατηρεί σε κάθε περίπτωση - δηλαδή και όταν ακόμη υπό ορισμένες προϋποθέσεις ο εργοδότης απαλλάσσεται της υποχρεώσεως για αποζημίωση - την αξίωσή του για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης κατ' αυτού (του εργοδότη), εφ' όσον το ατύχημα οφείλεται σε ππαισμά τούτου ή προστηθέντος από αυτόν προσώπου (Ολ. ΑΠ 1117/86).

Το Εφετείο Αθηνών, όπως προκύπτει από την προσβαλλομένη απόφασή του (2196/93), δέχθηκε στην προκειμένη υπόθεση τα ακόλουθα: Η αναιρεσίβλητη εταιρεία, που διατηρεί καταστήματα χονδρικής και λιανικής πωλήσεως τροφίμων κλπ ειδών (SUPER MARKETS) στην περιοχή Αθηνών - Πειραιώς, προσέλαβε τον αναιρεσειόντα στις 6.8.85 ως υπάλληλο με

σύμβαση εξηρημένης εργασίας αορίστου χρόνου, προκειμένου να απασχολείται κατά τους αναφερομένους χρόνους με την παραλαβή των εισπράξεων των καταστημάτων της και την μεταφορά τους στα κεντρικά γραφεία αυτής, καθώς και με την επιτήρηση και φύλαξη τριών καταστημάτων της. Από το θέρος του 1988, κατόπιν συμφωνίας τους, του ανέθεσε να απασχολείται καθημερινώς, πλην Κυριακής, αποκλειστικά με την παραλαβή των εισπράξεων τριών καταστημάτων της χονδρικής πωλήσεως που ευρίσκονται στο Αιγάλεω και στο Μοσχάτο και στη μεταφορά τους στα κεντρικά της γραφεία στη Μεταμόρφωση Αττικής 12^ο χλμ. της Εθνικής Οδού Αθηνών - Λαμίας, με αυτοκίνητό της. Η αναιρεσίβλητη προέβη σε θωράκιση και κατάλληλη διαμόρφωση του αυτοκινήτου της που οδηγούσε ο αναιρεσείων. Στις 22.10.89 ενώ ο τελευταίος μετέφερε χρήματα της αναιρεσίβλητης από τα ανωτέρω καταστήματά της, έγινε στόχος ένοπλης επιθέσεως αγνώστων ληστών, κατά την διάρκεια της οποίας αρνήθηκε να παραδώσει τα χρήματα και παρέμεινε εντός του αυτοκινήτου με τις θύρες ασφαλισμένες. Ένα όμως από τα ριφθέντα βλήματα πυροβόλων όπλων ήταν τέτοιο που δεν κατέστη δυνατή η συγκράτησή του από τη θωράκιση του αυτοκινήτου, διέτρησε δε το κρύσταλλο της θύρας του οδηγού και τον τραυμάτισε στο πρόσωπο, με αποτέλεσμα να υποστεί συντριπτικό κάταγμα αριστερού ημιμορίου της κάτω γνάθου και καταστροφή οκτώ οδόντων. Το εργατικό αυτό ατύχημα - δέχτηκε το Εφετείο - οφείλεται σε αποκλειστική υπαιτιότητα του εκπροσώπου της αναιρεσίβλητης και προέδρου του διοικητικού της συμβουλίου, ο οποίος δεν προέβλεψε ότι το εν λόγω αυτοκίνητο - όπως είχε θωρακισθεί - δεν εκάλυπτε όλους τους κινδύνους που κατ' αντικειμενική κρίση θα μπορούσαν να υπάρξουν, όπως συνέβη και στην προκειμένη περίπτωση. Έτσι το Εφετείο έκρινε, εν όψει του ως άνω τραυματισμού του αναιρεσειόντος, του βαθμού της υπαιτιότητας του εκπροσώπου της αναιρεσίβλητης, του είδους και της εκτάσεως της σωματικής βλάβης που επήλθε στον αναιρεσειόντα, των αληθόνων από τον τραυματισμό του, της κοινωνικής του θέσεως ως υπαλλήλου και της ιδιότητας της αναιρεσίβλητης ως ανώνυμης εταιρείας με σημαντικά κεφάλαια, βάσει δε και των δεδομένων της κοινής πείρας, ότι ο αναιρεσειών υπέστη από το ανωτέρω εργατικό ατύχημα ηθική βλάβη και ότι εύλογο χρηματικό ποσό για χρηματική ικανοποίηση είναι εκείνο του 1.000.000 δραχμών. Το ποσό αυτό

επιδίκασε το Εφετείο στον αναιρεσεύοντα, κατά μερική παραδοχή του σχετικού αγωγικού αιτήματος (για την καταβολή χρηματικής ικανοποίησης δραχμών 3.000.000), μεταρρυθμίζοντας την πρωτόδικη απόφαση (3228/92 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που είχε επιδικάσει χρηματική ικανοποίηση 2.000.000 δρχ.), μετά μερική παραδοχή της εφέσεως της αναιρεσίβλητης και απόρριψη της αντίθετης εφέσεως του αναιρεσεύοντος.